La mort d'Aitana

Estàvem a casa d'Aitana, Miriam, Ari i jo. Eren les 3 del matí i jugàvem a la Ouija. Aitana volia fer una broma de molt mal gust, i ella va anar al lavabo per començar la broma.

Va sortir al passadís i va començar a donar cops, sorolls fantasmagòrics i fent passos molt forts.

Totes nosaltres vam començar a tenir por i vam decidir sortir a veure què passava. Com que no vam veure res, vam anar cap al lavabo per veure si estava l'Aitana, com que no hi era, ens vam espantar i vam anar a la cuina per un ganivet. Vam anar corrents a l'habitació per tancar-nos i vam veure a l'Aitana.

L'Aitana es va apropar i l'Ari sense voler li va clavar el ganivet al coll i l'Aitana va caure a terra. Totes ens vam quedar impactades i sense moure'ns. No sabíem què fer fins que a la Miriam se li va ocórrer anar al bosc a cremar-la.

Vam decidir agafar un Uber per anar a la muntanya, però abans vam haver de comprar gasolina, alcohol, pastilles de barbacoa per encendre ràpidament el foc, un paquet de llumins, unes pales plegables, el ganivet i una motxilla nova. Cada una va anar a un lloc diferent per comprar el que ens feia falta mentre esperàvem que l'Uber arribes. Quan va arribar, entre les tres la vam posar al cotxe i el conductor de l'Uber va sospitar que passava alguna cosa, ens va demanar si estàvem totes bé, i li vam dir que sí, així que no li vam donar més importància.

Quan ens va deixar a la muntanya, vam estar caminant tres hores fins que vam trobar un lloc perfecte per poder fer una foguera prou gran per poder-la cremar. Després de cremar-la, vam haver de fer un forat per poder enterrar el que encara quedava d'ella, i de les proves que ens podien culpar a nosaltres. Així que vam agafar l'alcohol que portàvem a la motxilla i vam començar a netejar-ho tot.

Ens en vam anar del bosc corrents cap a casa de l'Aitana, i abans que vingués la seva mare vam acabar de netejar tot el que quedava de la seva mort. Després de netejar, ens n'hem anat cadascuna a casa seva.

Quan estava a punt de dormir, la mare de l'Aitana em va trucar i em va preguntar que on estava l'Aitana, i li vaig dir que jo no ho sabia, que demà li trucaria. L'endemà la policia va anar a casa meva i estava amb l'Ari i la Miriam. Ens van fer preguntes, d'on estava la nit anterior, de què havíem estat fent, i van buscar per casa per mirar si l'Aitana hi era.

La policia va agafar la meva bossa de mà i va veure el tiquet de l'Uber nosaltres ens vam quedar aterrades perquè no sabíem què fer. La policia va trucar al de l'Uber per obtenir informació, el de l'Uber li va explicar que en el cotxe érem quatre, i després va tornar a passar per si continuaven allà, però només eren tres, totes tres teníem por, la policia se'n va anar i la Miriam i l'Ari es van quedar a casa meva Hem tingut moltes idees, que si anàvem, que si matàvem, eren molt males idees, però l'ari era molt més llesta que totes hi va pensar anar al bosc a cremar-lo, i que es cremés tot. Per tant, vam anar al bosc, i en marxar d'allà li vam calar foc, i es va començar a cremar tot. L'ambulància va anar a veure si hi havia algun mort.

La investigació seguia i després de tres mesos van trobar el ganivet la mare de l'Aitana. Ens va dir tot el que va trobar al bosc. Jo li havia dit a la Miriam hi ha l'Ari que segur que ens atraparien, però després d'un any, no ens van agafar.

L'endemà, teníem molta por perquè no podíem deixar de pensar en el que havia passat. Nosaltres no sabíem que fer així que vam decidir guardar el secret i no explicar res a ningú.

Van passar uns dies i la policia va començar a investigar de nou la mort de l'Aitana. Ens van tornar a fer moltes preguntes sobre aquella nit, però nosaltres estàvem molt nervioses i teníem por que ens descobrissin i sabessin la veritat.

Una setmana després mentre érem a casa, vam rebre una trucada d'un número desconegut. Vaig contestar i una veu ens va dir que sabia que havíem fet aquella nit al bosc, que si no volíem tenir problemes que no expliquéssim res a la policia. Nosaltres ens vam quedar sorpreses. No enteníem com aquella persona sabia el que havia passat. Quan vam arribar, vam trobar una motxilla amagada darrere d'un arbre. A dins de la motxilla hi havia el ganivet que havíem cremat i una nota que deia: La veritat sempre surt a la llum.

De cop vam sentir unes passes darrere nostre. Ens vam girar ràpidament, però no hi havia ningú. Vam agafar la motxilla i vam anar corrents cap a casa. Aquella mateixa nit vam decidir explicar tot a la policia. Quan vam veure el ganivet de l'Aitana, van descobrir un missatge que ho canviaria tot. La persona que ens havia trucat era algú que coneixíem molt bé. Des d'aquell moment vam entendre que no podem confiar en tothom i que el que havia passat aquella nit, ens perseguiria per sempre.